

Ročník 1964

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 40

Vydána dne 5. června 1964

Cena 60 hal.

OBSAH:

92. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě o volném moři
Oznámení o vydání obecných právních předpisů
-

92

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 6. května 1964

o Úmluvě o volném moři

Dne 29. dubna 1958 byla v Ženevě sjednána Úmluva o volném moři. Jménem Československé socialistické republiky byla Úmluva podepsána v New Yorku dne 30. října 1958. Při podpisu Úmluvy byla učiněna výhrada k článku 9 Úmluvy a připojeno prohlášení k ustanovením vymezujícím pojem pirátství.

S Úmluvou o volném moři vyslovila vláda souhlas dne 26. dubna 1961 a Národní shromáždění dne 28. června 1961. Prezident republiky Úmluvu ratifikoval dne 13. července 1961.

Československá ratifikační listina k Úmluvě o volném moři byla uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů — depozitáře Úmluvy — dne 31. srpna 1961.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 34, odstavce 1 v platnost dne 30. září 1962 a tímto dnem vstoupila v platnost i pro Československou socialistickou republiku.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

David v. r.

ÚMLUVA O VOLNÉM MOŘI

Státy, které jsou stranami této Úmluvy,

přejíce si kodifikovat pravidla mezinárodního práva týkající se volného moře,

uznávající, že níže uvedená ustanovení, přijatá konferencí Organizace spojených národů o mořském právu konanou v Ženevě od 24. února do 27. dubna 1958, jsou ve své podstatě výrazem platných zásad mezinárodního práva,

dohodly se na těchto ustanoveních:

Článek 1

Pojem „volné moře“ se vztahuje na všechny části moře, které nejsou zahrnuty do pobřežních vod nebo do vnitrozemských vod některého státu.

Článek 2

Volné moře je otevřeno všem národům a žádný stát si nemůže platně přisvojovat právo podrobovat kteroukoliv jeho část své svrchovanosti. Svoboda volného moře se uplatňuje za podmínek stanovených těmito články a jinými pravidly mezinárodního práva. Zahrnuje pro pobřežní i vnitrozemské státy mimo jiné:

1. svobodu plavby;
2. svobodu rybolovu;
3. svobodu klást podmořské kabely a potrubí;
4. svobodu létat nad volným mořem.

Tyto svobody, stejně jako jiné svobody uznané obecnými zásadami mezinárodního práva, budou užívány všemi státy s rozumným ohledem na zájmy ostatních států při užívání svobody volného moře.

Článek 3

1. Aby mohly požívat svobody moře za stejných podmínek jako pobřežní státy, mají vnitrozemské státy mít volný přístup k moři. Za tím účelem poskytnou státy ležící mezi mořem a státem vnitrozemským po společné dohodě s ním a v souhlase s platnými mezinárodními úmluvami:

- a) vnitrozemskému státu svobodný průjezd svým územím na základě reciprocity;
- b) lodím plujícím pod vlajkou tohoto státu stejné zacházení jako vlastním lodím nebo lodím kteréhokoliv jiného státu, pokud jde o přístup do námořních přístavů a jejich používání.

2 Státy ležící mezi mořem a státem vnitrozemským budou řešit na základě společné dohody s ním a berouce v úvahu práva pobřežního nebo tranzit-

ního státu a zvláštní podmínky vnitrozemského státu všechny otázky týkající se svobody tranzitu a rovného nakládání v přístavech v případě, že tyto státy již nejsou smluvními stranami platných mezinárodních úmluv.

Článek 4

Každý stát, ať pobřežní nebo vnitrozemský má právo, aby na volném moři pluly lodí pod jeho vlajkou.

Článek 5

1. Každý stát stanoví podmínky pro udělení své příslušnosti lodím pro imatrikulaci lodí na svém území a pro právo plout pod jeho vlajkou. Lodí mají příslušnost toho státu, pod jehož vlajkou jsou oprávněny plout. Musí existovat skutečné pouto mezi státem a lodí; zejména musí stát účinně uplatňovat nad loděmi plujícími pod jeho vlajkou svou jurisdikci a kontrolu ve správní, technické a sociální oblasti.

2. Každý stát vydává lodím, kterým poskytl právo plout pod svou vlajkou, příslušné doklady.

Článek 6

1. Lodí plují pod vlajkou pouze jediného státu a až na výjimečné případy, výslovně uvedené v mezinárodních smlouvách nebo v těchto článcích, podléhají na volném moři jeho výlučné jurisdikci. V průběhu cesty nebo zastávky v přístavu nesmí loď změnit svou vlajku kromě případu skutečného převodu vlastnictví nebo změny imatrikulace.

2. Loď plující pod vlajkami dvou nebo více států, kterých používá podle své libosti, nemůže uplatňovat vůči kterémukoliv třetímu státu žádnou z těchto státních příslušností a může být považována za loď bez příslušnosti.

Článek 7

Ustanovení předchozích článků se v ničem nedotýkají otázky lodí používaných pro služební účely některou mezivládní organizací a plujících pod vlajkou této organizace.

Článek 8

1. Válečné lodí požívají na volném moři plné imunity z jurisdikce jiných států než toho, pod jehož vlajkou plují.

2. Pro účely těchto článků výraz „válečná loď“ označuje loď náležející k válečnému loďstvu některého státu a nesoucí vnější poznávací znaky válečných lodí jeho státní příslušnosti pod velením dů-

stojníka jmenovaného vládou, jehož jméno je uvedeno v seznamu důstojníků válečného loďstva, a s posádkou, která je podrobena obvyklé vojenské námořní kázni.

Článek 9

Lodi, jejichž vlastníkem nebo provozovatelem je stát a jež jsou používány pouze k neobchodní vládní službě, jsou na volném moři plně vyňaty z jurisdikce kteréhokoli jiného státu, než je stát vlajky.

Článek 10

1. Každý stát je povinen učinit, pokud jde o loď plující pod jeho vlajkou, potřebná opatření pro zajištění bezpečnosti na moři, zejména pokud jde o:

- a) používání signálů, udržování spojů a zabraňování srážkám;
- b) složení a pracovní podmínky posádek se zřetelem k platným mezinárodním dokumentům vztahujícím se na pracovní otázky;
- c) konstrukci a vybavení lodí a její způsobilost pro plavbu na moři.

2. Při uskutečnění těchto opatření je každý stát povinen podřídit se obecně přijatým mezinárodním normám, a učinit všechna potřebná opatření, aby zajistil jejich dodržování.

Článek 11

1. V případě srážky nebo jakékoli jiné plavební nehody při plavbě lodí na volném moři, která zakládá trestní nebo disciplinární odpovědnost kapitána nebo kteréhokoli jiné osoby ve službě na lodi, nemůže být proti těmto osobám zahájeno trestní nebo disciplinární řízení, leč před soudními nebo správními úřady buď toho státu, pod jehož vlajkou loď plula, anebo státu, jehož je tato osoba příslušníkem.

2. V disciplinárních záležitostech je stát, který vydal velitelský průkaz nebo osvědčení způsobilosti anebo povolení, jediný příslušný, aby se po řádném právním řízení vyslovil o odnětí těchto dokladů, a to i tehdy, když jejich majitel není příslušníkem státu, který je vydal.

3. Žádné jiné úřady než úřady státu vlajky nemohou naříditi zabavení nebo zadržení lodí, a to ani pro účely vyšetřování.

Článek 12

1. Každý stát je povinen požadovat od kapitána lodí plující pod jeho vlajkou, aby, pokud tak může učinit bez vážného ohrožení lodí, posádky nebo cestujících:

- a) poskytl pomoc jakékoli osobě nalezené na moři, která je v nebezpečí života;
- b) s největší rychlostí se vydal na záchranu osob, které jsou v nebezpečí, je-li zpraven o tom, že

potřebují pomoc, pokud lze rozumně očekávat takový jeho zákrok;

- c) po srážce poskytl pomoc druhé lodi, její posádce a jejím cestujícím, a pokud je to možné, sdělil druhé lodi jméno své vlastní lodí, její domovský přístav a nejbližší přístav, do něhož pluje.

2. Všechny pobřežní státy budou napomáhat vytvoření a udržování přiměřené a účinné pátrací a záchranné služby za účelem zajištění bezpečnosti na moři a nad mořem — a kde to okolnosti vyžadují — sjednají za tím účelem oblastní dohody o vzájemné spolupráci se sousedními státy.

Článek 13

Každý stát je povinen podniknout účinná opatření k zabránění a k potrestání přepravy otroků na lodích, které jsou oprávněny plout pod jeho vlajkou, a k zabránění zneužití své vlajky k tomuto účelu. Každý otrok, který se uchýlí na palubu některé lodí, bez ohledu na to, pod jakou vlajkou pluje, nabývá tím ipso facto svobody.

Článek 14

Všechny státy jsou povinny v míře co možná největší spolupracovat na potírání pirátství na volném moři nebo na jakémkoliv jiném místě nepodléhajícím jurisdikci žádného státu.

Článek 15

Za pirátství považují se tyto činy:

1. Jakýkoliv protiprávní čin násilí, zadržení nebo jakýkoliv loupežný čin spáchaný k soukromým účelům posádkou nebo cestujícími soukromé lodí nebo soukromého letounu a namířené:

- a) na volném moři proti jiné lodi nebo letounu nebo proti osobám či majetku na jejich palubě;
- b) proti lodi, letounu, osobám nebo majetku, v místě, nepodléhajícím jurisdikci žádného státu;

2. Jakýkoliv čin dobrovolné účasti při použití lodí nebo letounu, jestliže ten, kdo se jich dopouští, ví o skutečnostech, které vtiskují této lodi nebo tomuto letounu charakter pirátské lodí nebo pirátského letounu.

3. Jakýkoliv čin, který má za účel podněcovat nebo úmyslně usnadňovat čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 tohoto článku nebo spáchaný s úmyslem je usnadnit.

Článek 16

Pirátské činy, tak jak jsou definovány v článku 15, a spáchané válečnou nebo státní lodí či státním letounem, jichž se zmocnila vzbouřená posádka, jsou považovány za činy spáchané soukromou lodí.

Článek 17

Za pirátské jsou považovány lodi nebo letouny, určené osobami, pod jejichž skutečnou kontrolou se nacházejí, k spáchání některého z činů uvedených v článku 15. Totéž platí, jde-li o loď nebo letouny, jichž bylo použito ke spáchání takových činů, pokud zůstávají pod kontrolou osob, které se dopustily těchto činů.

Článek 18

Loď nebo letoun si může zachovat svou státní příslušnost přesto, že se přemění v pirátskou loď nebo letoun. Zachování nebo ztráta státní příslušnosti jsou určovány zákonem státu, který udělil původní státní příslušnost.

Článek 19

Na volném moři nebo na kterémkoliv jiném místě nepodléhající jurisdikci žádného státu může každý stát zabavit pirátskou loď nebo letoun, nebo loď pirátsky uchvácenou, která je v moci pirátů a zatknout osoby a zabavit majetek na palubě zmíněné lodi nebo letounu. Soudy státu, který provedl zabavení, se mohou vyslovit o trestech, které mají být uloženy, jakož i o opatřeních, která mají být učiněna, pokud jde o lodi, letouny a majetek, s výhradou práv třetích stran jednajících *bona fide*.

Článek 20

V případě, že bylo zabavení lodi nebo letounu podezřelých z pirátství provedeno bez dostatečného důvodu, bude stát, který je zabavil, odpověden státu, jehož státní příslušnost měla loď nebo letoun, za všechny ztráty nebo škody způsobené zabavením.

Článek 21

Zabavení z důvodu pirátství může být provedeno pouze válečnými loděmi nebo vojenskými letouny nebo jinými loděmi či letouny ve státní službě zmocněnými k tomuto účelu.

Článek 22

1. S výjimkou případů, kdy činy vměšování se zakládají na oprávněných daných smlouvou, nemůže válečná loď, která potká na volném moři cizí obchodní loď, provádět zjišťování totožnosti této lodi, ledaže by tu bylo důvodné podezření, že:

- a) zmíněná loď provozuje pirátství nebo že
- b) loď provozuje obchod s otroky nebo že
- c) loď plující pod cizí vlajkou nebo odmítající vztýčit svou vlajku má ve skutečnosti tutéž státní příslušnost jako válečná loď.

2. V případech uvedených v pododstavcích a), b) a c) může válečná loď přikročit k ověření práva lodi na vlajku. Za tím účelem může k podezřelé lodi vyslat člun pod velením důstojníka. Trvá-li podezření i po prohlédnutí dokladů, může přikročit

k další prohlídce na palubě lodi, přičemž musí být zachovány všemožné ohledy.

3. Ukáže-li se, že podezření bylo neodůvodněné a že zadržená loď se nedopustila žádného činu, který by takové podezření ospravedlňoval, musí být odškodněna za všechny ztráty nebo škody, které utrpěla.

Článek 23

1. Pronásledování cizí lodi může být podniknuto, jestliže se příslušné orgány pobřežního státu důvodně domnívají, že loď porušila zákony a nařízení tohoto státu. Toto pronásledování musí být započato, když je cizí loď nebo jeden z jejích člunů uvnitř vnitrozemských vod, v pobřežních vodách nebo v pásnu souvislém pronásledujícího státu, a může pokračovat mimo hranice pobřežních vod nebo pásma souvislého jen za podmínky, že nebylo přerušeno. Není nutné, aby loď, která nařídí cizí lodi plující v pobřežních vodách nebo v pásnu souvislém, aby zastavila, se tam rovněž nacházela ve chvíli, kdy zmíněná loď obdrží tento rozkaz. Je-li cizí loď uvnitř pásma souvislého, jak je definováno v článku 24 Úmluvy o pobřežních vodách a pásnu souvislém, může být pronásledování zahájeno pouze tehdy, jestliže došlo k porušení práv, k jejichž ochraně bylo pásmo zřízeno.

2. Právo na pronásledování zaniká, jakmile pronásledovaná loď vepluje do pobřežních vod své vlastní země nebo třetího státu.

3. Pronásledování se považuje za zahájené jen za podmínky, že pronásledující loď se přesvědčila vhodnými prostředky, jež má k dispozici, že pronásledovaná loď nebo jeden z jejích člunů nebo jiné čluny tvořící skupinu a používající pronásledovanou loď jako loď mateřské jsou uvnitř hranic pobřežních vod nebo popřípadě v pásnu souvislém. Pronásledování může být zahájeno teprve poté, když byl dán vizuální nebo zvukový signál k zastavení, a to ze vzdálenosti dovolující dané lodi, aby jej viděla nebo slyšela.

4. Právo na pronásledování může být vykonáváno pouze válečnými loděmi nebo vojenskými letouny nebo jinými loděmi nebo letouny určenými pro veřejnou službu a zvláště k tomuto účelu zmocněnými.

5. Je-li pronásledování prováděno letounem:

- a) ustanovení odstavců 1 až 3 tohoto článku se vztahují *mutatis mutandis* na tento způsob pronásledování;
- b) letoun, který dává příkaz k zastavení, musí sám aktivně pronásledovat loď, dokud nějaká loď nebo letoun pobřežního státu, přivolaná letounem, se nedostaví na místo, aby pokračovaly v pronásledování, pokud by letoun sám nebyl schopen loď zadržet. K tomu, aby zastavení lodi na volném moři bylo ospravedlněné, nestačí, aby letoun pouze zjistil, že loď se dopustila přestupku nebo je v podezření z přestupku, ne-

byl-li této lodi dán příkaz k zastavení a nebyla-li pronásledována tímto letounem nebo jinými letouny nebo loděmi, které pokračují v pronásledování bez přerušení.

6. Propuštění lodi, zadržené na místě podléhající jurisdikci některého státu, a eskortované do přístavu tohoto státu za účelem přešetření před příslušnými orgány nemůže být požadováno z toho pouhého důvodu, že loď a její eskorta propluly částí volného moře, když okolnosti si vyžádaly tento průjezd.

7. Byla-li loď zastavena nebo zadržena na volném moři za okolností, které neospravedlňují výkon práva na pronásledování, musí být odškodněna za každou ztrátu nebo škodu, která jí tím nastala.

Článek 24

Každý stát je povinen vydat předpisy směřující k zabránění znečišťování moří pohonnými látkami vypouštěnými z lodí nebo dálkových potrubí nebo pocházejícími z těžby a průzkumu mořského dna a jeho podzemí, máje přitom na zřeteli platná smluvní ustanovení o této otázce.

Článek 25

1. Každý stát je povinen učinit opatření, aby zabránil znečišťování moří vypouštěním radioaktivního odpadu, máje na zřeteli všechny normy a předpisy, které mohou být vypracovány příslušnými mezinárodními organizacemi.

2. Všechny státy jsou povinny spolupracovat s příslušnými mezinárodními organizacemi na přijetí opatření, jež mají zabránit znečišťování moří nebo vzdušného prostoru nad nimi vznikajícímu z jakékoliv činnosti, která zahrnuje použití radioaktivního materiálu nebo jiných škodlivých činitelů.

Článek 26

1. Všechny státy mají právo klást podmořské kabely a dálková potrubí na dno volného moře.

2. S výhradou svého práva učinit rozumná opatření pro průzkum pevninské mělčiny a těžení jejích přírodních zdrojů nesmí pobřežní stát zabráňovat kladení nebo udržování těchto kabelů nebo potrubí.

3. Při kladení těchto kabelů nebo potrubí je daný stát povinen brát patřičný zřetel na kabely a potrubí již položené na mořském dně. Zejména nesmí překážet možnosti oprav existujících kabelů nebo potrubí.

Článek 27

Každý stát učiní potřebná zákonodárná opatření, aby přerušení nebo poškození podmořského kabelu pod volným mořem způsobené úmyslně nebo hrubou nedbalostí lodí plujících pod jeho vlajkou nebo osobou podléhající jeho jurisdikci, jež by mohlo mít za následek přerušení nebo narušení telegrafického

nebo telefonického spojení, jakož i přerušení nebo poškození podmořského kabelu o vysokém napětí nebo dálkového potrubí za stejných podmínek, bylo považováno za trestný čin. Toto ustanovení se nevztahuje na přerušení nebo poškození způsobené osobami, které by sledovaly jen svůj oprávněný cíl chránit svůj život nebo bezpečnost svých lodí, přičemž učinily všechna nutná opatření, aby tomuto přerušení nebo poškození zabránily.

Článek 28

Každý stát je povinen učinit potřebná zákonodárná opatření, aby osoby, které podléhají jeho jurisdikci a jsou vlastníky kabelu nebo dálkového potrubí na volném moři a které způsobí při kladení nebo opravě tohoto kabelu nebo potrubí přerušení nebo poškození jiného kabelu nebo potrubí, hradily náklady spojené s jeho opravou.

Článek 29

Každý stát je povinen učinit potřebná zákonodárná opatření za tím účelem, aby vlastníci lodí, kteří mohou prokázat, že obětovali kotvu, síť nebo jiné rybářské náčiní ve snaze zabránit poškození podmořského kabelu nebo potrubí, byli odškodněni vlastníkem kabelu nebo potrubí, a to za podmínky, že učinili před tím všechna rozumná opatření, aby tomu předešli.

Článek 30

Ustanovení této Úmluvy nejsou na újmu úmluvám nebo jiným mezinárodním dohodám již platným mezi státy na nich zúčastněnými.

Článek 31

Tato Úmluva bude do 31. října 1958 otevřena k podpisu všem členským státům Organizace spojených národů nebo některé odborné organizace, jakož i každému jinému státu, který bude vyzván Valným shromážděním Organizace spojených národů, aby se stal smluvní stranou této Úmluvy.

Článek 32

Tato Úmluva bude ratifikována. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek 33

Tato Úmluva bude otevřena k přístupu každého státu, který náleží do jedné z kategorií uvedených v článku 31. Listiny o přístupu budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek 34

1. Tato Úmluva vstoupí v platnost třicátého dne ode dne uložení dvaadvacáté ratifikační listiny nebo

listiny o přístupu u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

2. Pro každý stát, který Úmluvu ratifikuje nebo k ní přistoupí po uložení dvaadvacáté ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, nabude Úmluva platnosti třicátého dne po uložení jeho ratifikační listiny nebo listiny o přístupu.

Článek 35

1. Po uplynutí pětiletého období ode dne vstupu této Úmluvy v platnost může být kdykoliv a kteroukoliv smluvní stranou podána žádost o revizi této Úmluvy, a to písemným sdělením adresovaným generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

2. Valné shromáždění Organizace spojených národů rozhodne o opatřeních, která mají být případně učiněna v souvislosti s takovou žádostí.

Článek 36

Generální tajemník Organizace spojených národů zpraví všechny členské státy Organizace spojených národů a ostatní státy uvedené v článku 31:

- a) o podpisech připojených k této Úmluvě a o uložení ratifikačních listin a listin o přístupu podle článků 31, 32 a 33;

- b) o datu vstupu této Úmluvy v platnost podle článku 34;

- c) o žádostech o revizi podle článku 35.

Článek 37

Originál této Úmluvy, jejíž anglické, čínské, francouzské, ruské a španělské znění má stejnou platnost, bude uložen u generálního tajemníka Organizace spojených národů, který zašle její ověřené kopie všem státům uvedeným v článku 31.

Na důkaz čehož podepsaní zmocněnci, řádně pověřeni svými vládami, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno v Ženevě, dvacátého devátého dubna tisíc devět set padesát osm.

Poznámka: Při podpisu Úmluvy učinilo Československo výhradu k článku 9. Úmluvy tohoto znění: „Československá republika zastává názor, že podle platného mezinárodního práva také ostatní lodi používané k obchodním účelům používají na volném moři plného vynětí z jurisdikce každého jiného státu, než je stát vlajky.“ Zároveň učinilo prohlášení tohoto znění: „Československá republika má za to, že pojem pirátství, jak je definován v Úmluvě, neodpovídá soudobému mezinárodnímu právu, ani zájmům zajištění svobody plavby na volném moři.“

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství vydalo:

1. **Rozhodnutí ministra o stanovení tarifních stupnic pro dělníky zemědělské činnosti**, čj. PAM-54 658/1964 ze dne 19. února 1964.

Rozhodnutí nabylo účinnosti dnem 1. dubna 1964. Stanoví stupnice mzdových tarifů pro odměňování mechanizovaných polních prací, prací v rostlinné a živočišné výrobě, ve dvousměnném provozu při ošetřování skotu a prasnic a na pracovištích ležících v zakázaném pásmu v kraji Jihočeském, Západočeském a Severočeském.

2. **Směrnice o odměňování dělníků v rostlinné výrobě** čj. PAM-54 649/1964 ze dne 15. února 1964.
Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. dubna 1964 a ruší se jimi směrnice čj. PAM-40 225/1962 ze dne 20. 9. 1962.

3. **Typový prémiový řád za kvalitní a včasné provedení sezónních prací** čj. PAM-54 662/1964 ze dne 15. února 1964.

Prémiový řád nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1964. Stanoví závazné uplatnění prémie za vyjmenované práce. Na podkladě tohoto typového prémiového řádu vydá ředitel podniku v dohodě s příslušným závodním výborem základní organizace ROH pro příslušné kolektivy pracovníků prémiové řády. Tímto typovým prémiovým řádem ruší se prémiový řád pro dělníky v rostlinné výrobě za splnění stanovených termínů skončení sezónních prací ze dne 20. září 1962 čj. PAM-40 229/1962.

4. **Typový a prémiový řád za splnění plánovaných tržeb u speciálních plodin rostlinné výroby** čj. PAM-54 660/1964 ze dne 15. února 1964

Prémiový řád nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1964. Stanoví prémie za splnění a překročení plánovaných tržeb u zeleniny a jejích semen, květin a jejich semen, chmele, tabáku, ovoce, ovocných a okrasných stromků a keřů ve školkách. Tímto typovým prémiovým řádem se ruší prémiový řád pro dělníky v rostlinné výrobě za splnění plánovaných tržeb ze dne 20. září 1962 čj. PAM-40 228/1962.

5. **Typový prémiový řád za zvýšení výroby (hektarových výnosů)** čj. PAM-54 661/1964 ze dne 15. února 1964

Prémiový řád nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1964. Stanoví roční prémie za zvýšení výroby u vyjmenovaných skupin plodin proti průměrné úrovni výroby plodin za předchozí tři roky na provozní jednotce. Tímto typovým prémiovým řádem se ruší prémiový řád pro dělníky v rostlinné výrobě za splnění plánu výroby ze dne 20. září 1962 čj. PAM-40 227/1962.

6. **Směrnice o prémiování dělníků v živočišné výrobě** čj. PAM-57 665/1964 ze dne 15. února 1964.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. dubna 1964. Obsahují typový prémiový řád za splnění plánu užítkovosti, odchovu mláďat a zvýšení užítkovosti proti skutečnosti předchozího roku. Těmito směrnice se nahrazují ustanovení směrnice pro odměňování dělníků v živočišné výrobě čj. PAM-40 226/1962, týkající se prémiování s výjimkou prémiování ošetřovatelů koní a včelařů, u kterých nedochází ke změně. Ředitel podniku vydá na podkladě tohoto typového prémiového řádu konkrétní prémiový řád pro příslušné kolektivy pracovníků.

7. **Směrnice pro odměňování ošetřovatelů skotu a prasnic, pracujících ve dvousměnném provozu** čj. PAM-54 666/1964 ze dne 15. února 1964.

Směrnice platí s účinností od 1. dubna 1964. Směrnice je možno uplatnit na základě souhlasu výrobní zemědělské správy, příp. jiného bezprostředně nadřízeného orgánu zemědělského podniku za předpokladu, že je zaveden dvousměnný provoz odpovídající zásadám vydaným ministerstvem zemědělství, lesního a vodního hospodářství.

8. **Výnos ministra o změně a doplnění platové úpravy a prémiového řádu pro technickohospodářské pracovníky státních statků** čj. PAM-54 649/1964 ze dne 19. února 1964.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1964. Mění a doplňuje nomenklaturu funkcí, funkční platy a kvalifikační předpoklady. Současně mění a upravuje prémiový řád pro technickohospodářské pracovníky státních statků čj. PAM-40 241/1962, § 4, § 5 a § 8.

Tyto mzdové úpravy (s výjimkou úpravy podle odst. 8) jsou otištěny v brožurách:

- a) Odměňování a prémiování dělníků v rostlinné výrobě
- b) Prémiový řád za zvýšení výroby (hektarových výnosů)
- c) Prémiování dělníků v živočišné výrobě a odměňování ošetřovatelů skotu a prasnic ve dvou-směnném provozu,

kteřé lze objednat v české a slovenské řeči v Ústředním skladu státních statků, n. p., Bečváry u Kolína.

Do těchto rozhodnutí, směrnic a prémiových řádů je možno nahlédnout v těchto podnicích:

v hospodářských a rozpočtových organizacích se zemědělskou činností podřízených ministerstvu zemědělství, lesního a vodního hospodářství a na výrobních zemědělských správách;

do výnosu čj. PAM-54 649/1964

na státních statcích a výrobních zemědělských správách.

Státní mzdová komise

sdělila, že vláda Československé socialistické republiky usnesením ze dne 29. dubna 1964 č. 245 schválila **statut Státní mzdové komise**. Statut byl zaslán všem ministrům a vedoucím ostatních ústředních orgánů.

Vláda zároveň zrušila statut Státní mzdové komise schválený usnesením ze dne 8. srpna 1956 (část A, čl. I až V vyhlášky č. 175/1956 Ú. l.); dosavadní úprava působnosti ostatních státních orgánů při řízení a provádění mzdové politiky zůstává v platnosti (části B až E, čl. VI až XI cit. vyhlášky).